

ה'טבת הוא י"ט כסלו של הדור השביעי

דין נצח
חגיגת 30 שנה המרכז

בשנים האחרונות הצליח הרב שמעון יהודה פיזם להביא את ה' טבת, חג הנצחון, למודעות רחבת-היקף בקרב קהלי אנ"ש בארץ הקודש. אלפים מגיעים להתוועדות המרכזית והחגיגית, כשלצדה יריד הספרים בארגון 'התאחדות החסידים' שבניהולו « לקראת ה' טבת פנינו אליו לראיון על היוזמה המבורכת של הארגון, ומצאנו את עצמנו בשיחה מרתקת גם על מהותו של ה' טבת ומשמעותו בימינו לגבינו ולגבי ילדינו » ראיון שכל-כולו ה' טבת חגיגי

ראיון: שניאור זלמן לוין

בעיניים של ילד

לפני שנתחיל לדבר על ה' טבת ומשמעותו, מעניין אותי לדעת - האם ברמה האישית יש לך קשר לה' טבת? איזה זיכרון ילדות צף לך כשאתה מדבר על ה' טבת?

לחיים ולברכה!

הרב שימעל'ה מחייך. הוא חוזר כ-33 שנה לאחור. אולי לזיכרון הילדות החסידי-חב"ד-התקשורת הראשון בחיי.

"אני זוכר כילד שאבי מורי, השליח בקריות, הרב יגאל שליט"א, נסע לרבי בחודש תמוז תשמ"ה. כשאבא חזר לארץ ישראל, בהתרגשות גדולה בעקבות 'פיצוץ' פרשת הספרים על ידי הרבי בעת ההתוועדות ל"ב תמוז. הוא 'חיל' את זה, הוא דיבר על זה בבית ובקהילה וזה 'תפס' אותנו כילדים, כשהבנו שמשוה קורה וצריך לעורר רחמים, להתפלל שהרבי יצליח.

תתאר לעצמך מה זה לשמוע מהרבי את מה שאנחנו קוראים היום ביומנים, איך שהרבי מספר על הגניבה, על המופת של הרבי הריי"צ שהעניין התגלה, ועל ביטויים חריפים שלא שמעו כדוגמתם מעולם, בסגנון 'לוקחים חלק מהחיים של כ"ק מו"ח אדמו"ר', 'עושים עוד הפעם לווייה ר"ל'. 'מי שמחזיק באחד מהספרים הרי הוא מכניס אצלו פצצה חיה (א לעבעדיקע באמבע) ופצצה לא יודעים לא עלינו ולא על כל ישראל, מתי היא תפוצץ', ביטויים חריפים ומזעזעים כל נפש.

אתה יכול להבין לבד עם איזו סערה רגשית אבא חזר. אני אמנם לא יכול לזכור את המילים שנאמרו אז, רק את הנימה והשיח של הדברים. אבל בכל אותה תקופה, עד דידן נצח בה' טבת, והניצחונות שלאחר מכן, חיינו עם הביטויים הכואבים שהרבי אמר.

בנוסף לכך, אחי הרב שמשון שיל' היה בקבוצה תשמ"ז והוא כל הזמן היה בקשר ועדכן בידיעות מ-770.

מה אתה זוכר מה' טבת תשמ"ז?

כשהגיעה הבשורה המשמחת על ה' טבת, אני ממש זוכר את השמחה. הייתי ילד קטן, אבל השמחה זכורה לי מאד. זה נחקק בזיכרון. הריקודים, ה'משקה', ההתוועדויות. צמד המילים 'דידן נצח' הייתה הסיסמא החב"דית של אותם ימים; זה כמו לומר היום 'יחי המלך'...

ניתן לומר שהגריסא דינקותא שלך היא שהרבי תמיד הגיע אליך בצמוד למילים 'ספרים', 'משפט', 'ו'דידן נצח'... (מחייך), אם אתה מחפש להתפייט,

תשרי תשמ"ח.
הרב פיזם בילדותו
(עם קסוקט צבאות ה')
אצל הרבי.

**באסיפה הראשונה
שהייתה לנו, כבר
בשנת תשס"ו, הצבנו
לעצמנו מטרה וחזון:
שכל הילדים והילדות
יהיו חדורים בשמחה
ובהתלהבות של ה'
טבת. שכל ילד וילדה
ירגישו שזה "י"ט כסלו
של דור השביעי".**

אפשר לומר את המשפט ש'מיום הולכי לחדר, ועוד קודם לכן, הצטייר בדמיוני הרבי שלנו הגיבור והצדיק שאיכפת לו מאתנו וחושב עלינו; ובתקופה של המשפט החדירו בי שצריך להתפלל ולהתנהג כראוי כדי שהרבי יצליח.

**משמעות הטענה
על כס הנשיאות**

בעשור האחרון, קשה למצוא רגע פנוי בסדר יומו של הרב שימעל'ה פיזם בתקופה שלפני ה' טבת. יחד עם הצוות

של "התאחדות החסידים", הוא טרוד בהפקת התוועדות ארצית מיוחדת לכבוד ה' טבת, חג ה'דידן נצח'. התוועדות זו הפכה למסורת, זו השנה ה-13, אליה נוהרים אלפי חסידי חב"ד מכל רחבי הארץ. התוועדות זו ידועה ברגש החסידי האוטנטי הספוג בה, למרות היותה התוועדות 'ארצית' והמונית. הרב פיזם משקיע מאמצים כבירים כדי שהתוועדות-דגל זו, תפיח רוח של חג והתלהבות לא רק בקרב משתתפיה, אלא תשליך גם על כלל אנ"ש בארץ הקודש.

בכל שנה מחדש אתה 'משתגע' סביב התאריך הזה של ה' טבת. למה החלטת לקחת דווקא את ה' טבת ולמנוף אותו בצורה כל כך מיוחדת?

ראשית, אני חייב לציין שזה לא אני לבדי. יש את ההנהלה של 'התאחדות החסידים', ובראשם הרב ראובן קופצ'יק והרב משה עבאד. מתחילת הדרך ועד היום, אנחנו יושבים יחד, דנים, מתייעצים, מתלבטים. אני אולי מוכר יותר בציבור, אבל זהו בהחלט פרי מבורך של עבודה משותפת.

ולגבי עצם השאלה: צריך להבין קודם, מה באמת קרה בפרשת הדידן נצח ואיך הרבי ראה את זה?

כל מי שקצת התעניין בפרטי המאורעות, קולט שהרבי ראה את זה כקטרוג על נשיאותו. לא פחות מכך. כשהעסקנים נכנסו אל הרבי בכ"ו במר-חשון תשמ"ה, הרבי דיבר במילים כאובות

הרב מרדכי שמואל אשכנזי, רבו של כפר חב"ד, נואם בהתוועדות ה' טבת שאורגנה על ידי 'התאחדות החסידים'

אחרי פטרבורג של דור השביעי

איפה רואים בפועל, ביום שאחרי הניצחון, את הניצחון על הטענה נגד הרבי, נגד הנשיאות ונגד חייו הנצחיים של נשיא הדור? במה מתבטא ה'אחרי פטרבורג' של דור השביעי?

מיד אחרי משפט הספרים, בעיקר אחרי הניצחון הסופי, הרבי התחיל לדבר על העניין של משיח וגאולה שכבר נמצאת

למאסר! ככל שמתקרבים יותר לגאולה, הס"מ לוחם בכל הכלים והוא משתמש בנשק חזק יותר. אצל אדמו"ר הריי"צ זה כבר היה ילדים שבעורקיהם זורם דם של חסידים בעלי מסירות נפש, ילדים שנולדו בברכת אדמו"ר הרש"ב. הם אלו שלוקחים את אדמו"ר הריי"צ למאסר.

בדור שלנו, הס"מ מבין שאי אפשר נגד הרבי, והוא השתמש - נעבאך, רחמנות על אותו יהודי - ביהודי ממשפחת בית הרב שבעורקיו זורם דם קדוש של משפחת המלוכה...

באופן נדיר. הרבי אמר אז שצריכים לדעת שזו **מלחמה עם כל הרביים**, והרבי ממש מנה את כל הרביים. הרבי דפק על הקיר, ואלו שהיו מחוץ לחדר יכלו לשמוע את הזעקות והדפיקות. הרבי זעק, שידעו שהמלחמה היא לא על הספרים, המלחמה היא על הכסא!

ברשותך, אני רוצה לגעת דוקא במשפט הזה ולהבין אותו לאמיתתו. הרבי התבטא שהוא לא מתכוון לספרים, הוא מתכוון לכסא, כלומר כס הנשיאות. איך אתה מבין את זה?

המקטרג ערער על כל המציאות של רבי, של נשיא הדור; הוא ביקש לקבוע שהמושג "רבי" ו"נשיאות" לא קיים יותר. הרבי מגלה לנו שאין מדובר במלחמה של מסחר-ספרים גרידא. המקטרג פשוט טוען שאין רבי, שאין נשיאות, שאחרי ל' שבט תשי"י הנשיאות נגמרה. עפ"ל. הוא גם טען בבית המשפט - טענה שהרבי הזכיר בעצמו - ש'חב"ד איז ניט אקטיב', כלומר, שחב"ד הסתיימה בדור השישי.

מתוך הנקודה הזאת כדאי לשים לב לנקודה מעניינת שהרבי עצמו אמר בשיחת ה' טבת תשמ"ז, שה' טבת בדורנו זה כמו ל"ט כסלו בזמן אדמו"ר הזקן; כמו שאצל אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי ולאדמו"ר הריי"צ היה קטרוג על הפצת החסידות, כאשר בדרך הטבע היה נראה כקטרוג על הרבי עצמו, כך בדיק הדבר וביתר שאת - אצל הרבי. אלו לא מילים של 'הרגש חסיד', אלא ביטויים מפורשים של הרבי. זו הסיבה, שמיד אחרי הניצחון, הרבי הזכיר שכמו שהפצת החסידות אחרי המאסר של אדמו"ר הזקן הפכה להיות בשופי וברחבה לעין ערוך, כך גם כעת; ביחד עם השמחה שפורצת גדר ומסירה את כל ההעלמות וההסתרים, יש להוסיף ביתר שאת בהפצת המעיינות, להגדיל ולהרחיב את כל הפעולות של המבצעים באופן של 'ופרצת'.

כלומר, כל הקטרוג של הס"מ היה התנגדות לגאולה ולביאת משיח. זו המטרה שהרבי הציב כבר בתחילת נשיאותו: להביא בפועל את משיח צדקנו, והס"מ לא מוכן לוותר והוא לוחם בכל הדרכים שלו.

במה זה מתבטא?

שים לב למשהו מעניין: אצל אדמו"ר הזקן המתנגדים היו יהודים, שומרי תורה ומצוות, הם אלו שהכניסו את אדמו"ר הזקן לכלא! בדור הבא, זה כבר היה קרובי משפחה של הרבי האמצעי - שהלשינו עליו, זייפו מסמך והכניסו את הרבי

כאן - בביטויים מיוחדים שלא נשמעו עד אז בכל שנות הנשיאות.

כבר בשבת שאחרי ה'דין נצח', פרשת ויגש, הרבי אמר: "יש להכריז ולפרסם שבימינו אלה נמצאים אנו בזמן (ומקום) מיוחד, אשר, לא נותר בו אלא ענין אחד ויחיד - וחיוב אדם לומר בלשון רבו, בלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר עמדו הכן כולכם, לבנין ביהמ"ק העתידי בביאת דוד מלכא משיחא" הרבי בעצם הביא את הגאולה בפועל לחיים שלנו.

אבל זה לא סוף הפרשה, שכן לאחר מכן היו עוד ערעורים ודיונים. בפועל, רק בכ"ח אלול תש"נ שבו אחרוני הספרים ל-770.

נדמה לי שהצד שכנגד משך אז לגמרי את התביעה, הוא אמר שאין לו שום תביעות. באותו יום נכנסו חברי אגו"ח אל הרבי. כשחברי המזכירות בישרו על כך לרבי, הרבי התיישב בכסאו, יישר את גבו הקדוש ושאל: דאס איז דאס? כלומר זהו זה? העניין נגמר? כשהשיבו בחיוב, שאכן, העניין נגמר, הרבי הביט על נקודה נעלמת בחדר. השתחרר שקט בחדרו הק', כולם חיכו למוצא פיו. ואז אחרי כמה רגעים, הרבי כאילו 'התעורר' ואמר: "נו. יעצט קען מאן זאגן חסידות" [= כעת אפשר לומר חסידות].

הבה נתבונן בזה. מה זאת אומרת שעכשיו אפשר לומר דברי תורה, וכי לפני כן הרבי לא אמר חסידות?

אם יורשה לנו לנסות להבין בדעת תחתון, מיד אחרי סיום הפרשה הרבי מתחיל לומר תורה, 'תורה חדשה מאיתי תצא' תורתו של משיח.

מאותם ימים הרבי הופך את תהליך הגאולה למשהו מוחשי, הרבי אומר שדורנו הוא הדור האחרון לגלות ודור ראשון לגאולה. שהגאולה כבר כאן וצריך רק לפקוח את העיניים ולראות זאת. שההכרזה 'הנה הנה משיח בא' היא בגדר נבואה ודאית ועוד ועוד ביטויים מופלאים. הרבי בעצם מביא את הגאולה, הרבי מכניס אותנו לעידן גאולתי ואת הגאולה לתוך העולם שלנו.

כך החלו

ההתוועדויות הגדולות

כשהרב פיזם היה בישיבה קטנה, לא תוכננה התוועדות לה' טבת. הוא פנה אז לראש הישיבה ושאל, 'היתכן?' י"ט כסלו של דור השביעי - ואין התוועדות?

ה' טבת זה חג

ההתקשרות של דור השביעי, זו ההתקשרות בתקופת ניסיון. הרבי מלמד אותנו שהכל חלק מתהליך אלוקי, תהליך של הבאת הגאולה בפועל ממש.

למעשה, ראש הישיבה נתן לו אישור לעלות להתוועדות בישיבה הגדולה.

בקבוצה ב-770 ה' טבת זהו חג ממש, אך שנים לאחר מכן, המצב באה"ק לא השתנה. כשהגיע ה' טבת תשס"ד, התקיים פארבריינגען ב-770 בכפר חב"ד. "התוועדו שם ר' שלימקה מיינדצ'יק ע"ה ויבלח"א הרב חיים לוי יצחק גינזבורג ועוד משפיעים", הוא נזכר, "אבל החג לא נחגג כפי שמתאים לי"ט כסלו של דור השביעי". שנה קודם ר' שלימקה הכניס את יבלח"ט א"ר' שימעל"ה לענייני אגו"ח, וממקום זה חש אחריות גדולה יותר. בשנה הבאה החל ליזום התוועדות מרכזית לכבוד ה' טבת. בשנה שלאחר מכן, כבר ארגן את ההתוועדות הארצית בגני אצטרובל, שזכתה לכותרת 'להבות בגן'. הורגשה אש של אהבה והתקשרות לרבי באויר. "מאז ב"ה, בכל שנה ושנה הימים האלו נזכרים ונעשים".

אחד הדברים המיוחדים בהתוועדות הארצית, שלמרות שהיא ארצית - היא נשארת במתכונת של התוועדות משפחתית חמה ומלכדת. רק בשנה שעברה - לרגל 30 שנה ל'דין נצח', חרגו המארגנים מעט מהמתכונת ובנו במה באופן של הוד והדר כיאה למעמד מיוחד של שלושים שנה, שהרבי התבטא בי"ב תמוז תשי"ז "שיש המשכה חדשה לגמרי בענין הגאולה".

"אני רוצה לספר לך", מספר הרב פיזם, "שלפני שנתיים, בשנת 'הקהל', כשכתבנו לרבי על ההתוועדות המרכזית הצפויה, קיבלנו באגרות קודש תשובה מיוחדת ומעודדת מאד מהרבי: 'המשתתף אתכם בהתוועדותכם'. ואכן, באותה שנה ראינו הצלחה למעלה מהמשוער.

כקוריז אספר, שכל האוכל שהכנו מראש, בכמות מאד גדולה - נגמר תוך שעה וחצי. לא תארנו לעצמנו עד כמה

אנשים, נשים וטף יגיעו למעלה לגמרי מהמשוער. היינו חייבים לרוץ לחנויות סמוכות ופשוט לקנות מכל הבא ליד. הרגשנו שהרבי ממש נמצא איתנו בהתוועדות".

כשיצאתם לדוך, דמיינתם וחלמתם את ה' טבת ככה היקף ועוצמה?

האמת היא שלא, לא דמיינו את ההיקף והגודל שזה יגיע כפי שהגיע בשנים האחרונות. מצד שני, באסיפה הראשונה שהייתה לנו, כבר בשנת תשס"ו, הצבנו לעצמנו מטרה וחזון: שכל הילדים והילדות יהיו חדורים בשמחה ובהתלהבות של ה' טבת. שכל ילד וילדה ירגישו שזה "י"ט כסלו של דור השביעי".

ואכן, עשינו צעדים כדי לממש את היעד הזה, שברוך ה' ניתן לומר שהוא הושג למעלה מהמשוער. כחלק מהעניין זה הגברת מודעות באמצעות מודעות, פרסום מגילת ה' טבת שכל אבא יכול לקרא ולספר לילדים שיכנסו לחוויה (במיוחד השנה, כאשר ה' טבת חל בשבת). וכמובן ההתוועדות הארצית ויריד הספרים.

הגאולה כבר כאן

מילא השמחה משנת תשמ"ז עד תשנ"ד מובנת. הרבי הפך את הגאולה לחלק מהחיים שלנו. אבל היום, 23 שנים אחרי ג' תמוז, שנמצאים בחושך כפול ומכופל על מה השמחה? במקום להיות חצי יובל עם הרבי בבית המקדש, אנחנו בתקופת ניסיון שעוד לא הסתיימה.

הרב פיזם נזעק: זו בדיוק הנקודה. זה בדיוק מה שה' טבת מלמד אותנו.

כל חסיד שנפש חסידית פועמת בקרבו, אם רק יקשיב ולו פעם אחת למילים של הרבי במשפט הספרים, יבין מיד שהרבי נותן לנו כוחות שלא להתפעל מהניסיון, להבין שהמטרה של הניסיון - הוא שלא נתפעל ממנו, שלא נתבלבל ממנו.

תראה מה הרבי אומר בתקופת המשפט: "ישנם כאלה שרחמנא ליצלן יכולים למשש רק דבר שהוא יכול למשש ולחוש אותו עם עיני הבשר. הוא שאדמו"ר הריי"צ בעולם האמת. בכל שנה הוא נעשה גבוה יותר בעולם האמת. לך תדבר עם אדם כזה, אין שום שפה משותפת.

. . רחמנא ליצלן לומר שעברו כך וכך שנים ולכן נעשה בזה איזה שינוי והבדל, אדרבא: בכל שנה מתוסף בקשר של כל אחד מאיתנו לנשיא הדור. רחמנא ליצלן לומר שכבר שלושים וחמש שנה שאינו

התוועדות ה' טבת שאורגנה על ידי 'התאחדות החסידים' בשנה שעברה

נמצא - אלא ההיפך הגמור; זה שקר גמור! ההיפך הוא האמת, וה'אמת לאמיתו' שמדי שנה בשנה נעשה הוא יותר חי ויותר חזק ויותר פעיל בינינו ובתוכנו, ועל ידינו בכל יהודי ובכל היהודים עד לכל העולם!"

ה' טבת זה חג ההתקשרות של דור השביעי, זו ההתקשרות בתקופת ניסיון. הרבי מלמד אותנו שהכל חלק מתהליך אלוקי, תהליך של הבאת הגאולה בפועל ממש.

ה' טבת זה חג בו כל חסיד צריך לעמוד מול הרבי ולהתבונן, האם ועד כמה הרבי יותר חי, יותר חזק ויותר פעיל בתוכו? האם ועד כמה על ידו הרבי חי בכל יהודי שהוא פוגש? האם ועד כמה ה'אמת לאמיתו' אצלו הוא חייו הנצחיים של נשיא הדור?

אני נזכר שכשבועיים לפני פטירתו, נאם הרב אשכנזי ע"ה בהתוועדות ה' טבת שארגנו בכפר חב"ד. הרב אשכנזי סיפר שהרבי עמד על כך שהקו של ההגנה שלנו יהיה שהרבי הריי"צ ממשיך להיות הנשיא ואין בזה שינויים. העסקנים לא הצליחו להביא איך גוי יוכל לתפוס כזה רעיון? אבל באמת, התברר שזה הקו שניצח. השופט הבין שהרבי הוא המשך ישיר של הרבי הריי"צ, שאין מה לדבר על ירושה - כי הוא בחיים. הוא הפנים שרבי הוא עניין נצחי.

אגב, שמעתי ששאלו את הרבי מה הכוונה שאומר שהרבי הריי"צ הוא נשיא דורנו, הרבי הצביע על עצמו. כלומר, זה אמנם גוף אחר - אבל אותה נשמה.

באותה התוועדות, הרב אשכנזי התוועד על כך בצורה ברורה, ואמר את הנקודה ש"זה המסר מההתוועדות המרכזית של ה' טבת - שהרבי הוא נצחי ושעל כסאו לא ישב זה. ולא יכבה נרו לעולם ועד" - זהו כל העניין של ה' טבת, תאריך שמכריז וזועק שהרבי חי באופן נצחי.

מהותו של יום

בשנים האחרונות הרחיבה 'התאחדות החסידים' את היקף ההתוועדות המרכזית, ולצדה הוסיפה יריד ספרים ענקי, בניצוחו של ר' שניאור גורפינקל, שהוביל בהצלחה את רעיון היריד ופיתח אותו בצורה נפלאה ומיוחדת.

"ניתן לומר שיריד הספרים מממש את רצונו של הרבי, שהמו"לים יעשו הנחות על הספרים וניתן יהיה לרכוש ספרים בכמויות גדולות", אומר הרב פיזם. "בזכות היריד, מחיריהם של ספרי החסידות וספרי

מסירות נפש למעלה מטעם ודעת. בלי שכל, רק עם אמונה. הם חיו עם התודעה ש'כל הנמצאים לא נמצאו אלא מאמיתת המצאו', אין בכלל מציאות אמיתית של מנגד. זו הסיבה שהם יצאו למלחמה בדרך הטבע דווקא, מתוך ידיעה מוחלטת שהם מנצחים את הניסיון וההעלם שהסתיר על אלוקות.

את הנקודה הזו ראינו אצל הרבי, הרבי הלך - לבית משפט, היה תהליך טבעי אבל הכל חלק מתהליך של הבאת הגאולה לעולם.

המסר שהרבי מלמד אותנו בה' טבת הוא, לא להתפעל ממה שנראה שקורה בעולם! הרבי אמת, תורתו אמת וזו ה'אמת לאמיתה', זה ה'אמיתת המצאו'. כל

הילדים ירדו משמעותית. חשוב להזכיר את דברי הרבי - עצם הקניה של הספרים, תביא את הפדיון שבויים של ספרי רבותינו נשיאנו שעדיין שבויים ברוסיה".

אתה משקיף כל כך הרבה בהתוועדות המרכזית של ה' טבת, בגדול, בפאר ובהדר חסידי. מה המסר שאתה מנסה להעביר לקהל אנ"ש בכל השטורעם הגדול סביב התאריך ה' טבת?

להבין שאנחנו נמצאים בתוך תהליך והעובדה שאנחנו חוגגים את ה' טבת - זה חלק מתהליך הגאולה.

תסביר בבקשה

אסביר ובהקדים; במאמר של חנוכה תשנ"ב, מסביר הרבי, שמתתיהו ובניו, שאגב, היו בסך הכל 13 אנשים בתחילת המלחמה, לחמו מול צבא שלם באופן של

הדולר שנשרף

בהיותו ילד, בשנת תשמ"ח, השתתף ר' שימעל'ה פיזם ביחידות כללית לאורחים בה חילק הרבי דולרים לכל האורחים.

עוד קודם לכן קיבלו הוא ומשפחתו דולרים ומטבעות לרוב מידי הקדושות של הרבי, אך בשל שוד שעברה אמו ע"ה, לא נותר להם מהדולרים והמטבעות - מלבד אותו דולר בודד מהיחידות. למרבה הצער, גם אותו דולר האחרון, השריד מאותו ביקור אצל הרבי - נשרף גם הוא בשריפה הגדולה שפרצה אשתקד בביתם שבצפת, כאשר הבית כולו עלה באש, ובתוכו גם הדולר האחרון.

מספר הרב פיזם: "לפני כשבועיים הגיע אלי אברך שממש 'רדף' אחרי לתת לי "משהו בקשר לשריפה". לא רציתי לקחת ממנו כלום, ודחיתי אותו כל פעם... בסופו של דבר, הוא לא ויתר, הגיע אלי ואמר: "תשמע, שמעתי שכל הדולרים שהיו לך נשרפו - אני רוצה לתת לך דולר!"

"אמרתי לו 'עזוב, מישוהו כבר נתן לי מהדולרים שלו. הקב"ה החזיר לי מה ששלך - שיהיה שלך!"

"אבל הוא לא מוותר. הוא שואל אותי: מתי היית אצל הרבי? בשנת תשמ"ח. באיזה חודש? תשרי. באיזה יום בחודש? כ"ו."

פתאום הוא נגע לי עמוק בלב... חזרתי ברגע לאותם רגעים מיוחדים אצל הרבי. להפתעתי הוא שלף דולר שעליו כתוב "יחידות, כ"ו תשרי תשמ"ח".

הרגשתי כמו הבזק אור אדיר מהרבי. קלטתי שהרבי אומר לי, "אני זוכר אותך, אני חושב עליך. כבר אז חשבתי עליך וראיתי הכל קדימה..." **וזה נותן לי הרבה כח, להתגבר על כל הקשיים ולהמשיך קדימה למטרה - לפעול את ההתגלות מיד!**

ה' טבת זה חג בו כל חסיד צריך לעמוד מול הרבי ולהתבונן, האם ועד כמה הרבי יותר חי, יותר חזק ויותר פעיל בתוכו? האם ועד כמה על ידו הרבי חי בכל יהודי שהוא פוגש? האם ועד כמה ה'אמת לאמיתו' אצלו הוא חייו הנצחיים של נשיא הדור?

הניסיונות וההעלמות וההסתרים קיימים - כדי שלא נתפעל מהם!

נכון, הרבי אומר לנו מראש, שבעיני בשר רואים הסתלקות ר"ל. אבל האמת היא, שהרבי חי, נצחי כאן בעולם הזה הגשמי. זאת המציאות, וכאשר דבקים בה, בסופו של דבר גם בבית המשפט הפדרלי, גם בחושך הכי כבד - גלוי וידוע שיש רבי בישראל והם עצמם פוסקים כך!

בהתוועדות שארגנתם במשך השנים, ישנם שלוחים רבים שמביאים את המ'קורבים' שלהם. האם ה' טבת הוא לא תאריך פנים-חב"די? הרי כל סיפור הגניבה הוא משהו שלא נעים לדבר עליו...

ולספר לאנשים ברחוב על "ט כסלו כן מתאים? מה תספר להם, שיהודים ליטאים הלשינו והכניסו את אדמו"ר הזקן למאסר?! אלא מאי, מה שמדגישים זה את הקטרוג בעולמות הרוחניים. העניין הוא הקטרוג של הס"מ שמנסה בכל דרך לעכב את הגאולה, ולא האיש.

בה' טבת חוגגים את הניצחון על הס"מ שמנסה ללא הצלחה לעכב את הגאולה, ואותנו מהאמונה וההבנה שהגאולה כבר כאן.

אחד הבחורים שהיה לו קשר טוב עם הרש"ג, גיסו של הרבי, סיפר כי בה' טבת תשמ"ז, בסביבות השעה 11.00 בבוקר, כשנודעה הבשורה המשמחת, הרש"ג התקשר מיד לרבנית חיה מושקא ואמר לה, "שוואגער, ס'איז דידן נצח! [גיסה, דידן נצח!]"

הרש"ג היה נאמן ובטל לגמרי לרבי בלי שום התלבטות; בשמחה ובהתרגשות הוא מתקשר לרבנית לבשר שדידן נצח. וזו בדיוק הנקודה. אין כאן דיון סביב אדם או

סיפור אישי-משפחתי, מדובר על תהליך אלוקי להבאת הגאולה, על ההתמודדות מול ניסיון, והרבי סומך עלינו ונותן לנו כוחות להתמודד עם כל הניסיונות ולנצח.

לדעת על מה לבקש

עם מה יוצאים מה' טבת?

כידוע, מיד לאחר הניצחון, בו' טבת, הרבי אמר שזה עת רצון ושכל מי שרוצה שיבקש ברכה. שמעתי מאברך בצפת, שאמא שלו שהיתה מקורבת לחב"ד באוסטרליה, פנתה אל אבא שלה שיבקש ברכה מהרבי. הוא סירב בטענה שאין לו מה לבקש. היא לא ויתרה לו ולחצה עליו לבקש משהו.

התברר שהוא יוצא לדייג, והבקשה שלו היתה הצלחה בדיג. למעשה, ההצלחה האירה לו פנים. בכל מקום בו הוא הלך עם הספינה - הדגים פשוט באו אליו... כשראה את זה החבר שלו שהיה איתו, ביקש ממנו להתחלף בצדדים. אבל הברכה המשיכה לרדוף אחריו, והדגים הגיעו לאן שהוא היה... כשהוא חזר מהדיג, התקשר לבתו וסיפר לה "תקשיבי, זה עובד. הברכות של הרבי שלך עושות את העבודה..."

זמן מה לאחר מכן הוא עבר על יד התלמוד תורה, והוא שם לב שהילדים מצביעים עליו וצוחקים. כששאל לפשר הצחוק, אמרו לו הילדים: "זה אתה שבזבזת את הברכה שלך מהרבי על הדגים?..."

הנקודה היא, שכשיש עת רצון, וה' טבת זה עת רצון, צריך לדעת על מה לבקש.

נו, על מה מבקשים?

אענה לך בסיפור נוסף. החסיד ר' שניאור זלמן גורארי' ע"ה קיבל פעם הזדמנות מיוחדת להכנס ליחידות, ובהכנסו ביקש ברכה על עניין סבוך בביזנעס שלו. הרבי הגיב בצורה מאד רצינית, "זה מה שאתה מבקש בעת רצון? בעת רצון - מבקשים על הילדים!"

הוא כמובן מיד ביקש על הילדים והנכדים שלו והרבי בירכם.

צריך לוודא שהילדים שלנו יחיו בעיני גאולה ומשיח, שיהיו מחוברים לרבי, ושחלילה הקטר לא יסע לבד אלא יחד עם הקרונות.

בה' טבת מתעוררים ופועלים בענין ומבקשים על הילדים, שילכו ב'דרך הישרה' - דרך המלך המשיח, שיגדלו חסידיים, יראי שמיים ולמדנים, מקושרים ונאמנים בלב ונפש לאבינו מלכנו משיחנו וגואלנו, ונוכל לומר לרבי, ראה גידולים שגידלת! לחיים ולברכה!